

FUNDAT Y DIRIGIT PEL PÈRIT AGRONOMO D. FRANCISCO X. TOBELLA Y ARGILA.

Surt el primer y tercer diumenge de cada mes.

SUMARI

Secció d' Agricultura pràctica.—Una conversa sobre 'ls taronjers.—De la calamitat ó plaga de la llagosta y de los escarbatets.—Aparato caser de molta utilitat fig. 25).
Secció de varietats.—Estracte d' un treball del Sr. D. Ramon Arabia y Solanas.
Noticias agricolas.—Noticias de varios punts.—La Exposició de *La florestal*—La Exposició vinicola de Madrid.—*La Llumanera* de Nova-York—Institut agrícola catalá de St. Isidro.—Malaltia de las arrels del taronjer.
PÈRDUA IRREPARABLE.

PREUS Y PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

UN ANY.	20 RALS.		REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
MITX ANY.. . . .	11 »		
TRES MESOS.	6 »		PORTA-FERRISA 18, BAIXOS.

En BARCELONA:—Llibreria de Verdaguer, Rambla, enfront del Liceo; llibreria de Niubó, Espaseria; Riera, Hospital, 19, botiga del Bano, y en las principals llibrerias.

GABELLA DE GINESTA Y DE PI

N' hi ha per vendre: de 1.500 á 2.000 cargas de la primera y de 2.000 á 2.500 de la segona á casa Montmany del Papiol, aixis com també *Plátanos y acacias pera passeig*, y *moreras* pera l' alimentació dels cuchs de seda. Tot de forsa superior, de bona mena y á bon preu.

Informará l' amo de l' hisenda de casa Montmany del Papiol, duenyo del establiment de vins anomenat «La Llegítima.»—Plassa de Catalunya, Café de Pelayo.—Barcelona.

GRAN CANTITAT

DE

FOSFAT DE CALS

procedent d' una fàbrica de productos animals ó sigan *desperdicis d' ossos* y *banyas* en estat de ser aplicat immediatament á las plantas com *adob* y á un preu molt acomodat. *Informarán* en lo carrer del Cárme, número 41, pi 2.º, 1.ª porta.—Barcelona.

MAGATZEM DE PAPER

DE

JOAN POCH

PLASSA DE LA LLANA, NÚMERO 19.

Depósit de paper y cartró de tota mena, estampas, cromos, ecalcomanias, y tots los articles corresponents á la fabricació de capsas de luxo.

Paper, carpetas y plomas per escriure, á un preu sumament baix.

Venda en gros y á la menuda.

L' ART DEL PAGÉS.

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA.

UNA CONVERSA SOBRE 'LS TARONJERS.

No fá molts dias qu' á la hora en que 'l sol s' amaga 'l detrás de las montanyas de nostra terra, vaig trobar lo Sr. Miquel que venia de la seva propietat. Es persona molt volguda y consultada per molts pagesos d' eixos entorns; observant sempre una vida molt arreglada. Al demati no falta cap dia á missa, passant hasta el mitj dia en los comptes del seu patrimoni y llegint obras y revistas d' agricultura, á fi d' estar sempre al corrent de tots los adelantos, y á la tarde s' entreté mirant y dirigint los mossos que cultivan las sevas propietats. Es inútil dir que sempre ha estat socio del Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro, está suscrit al ART DEL PAGÉS y absolutament may s' ha ficat en política. Aquestas mínuciositats son tant més necessarias en quant penso honrarme fent sortir moltas voltas sas conversas en eix periódich.—No haviam tingut temps de cambiarnos la bona nit quant se 'ns juntá lo Sr. Anton, duenyo d' una magnífica horta, de la cual venia, portant un ramell de taronjas á la má. Despres de saludarnos, junts els tres nos dirigirem á la població comensant lo diálech següent:

Sr. Anton.—Si no fossen lo diantre de las formigas aquest any hauria tret una fruyta qu' hauria 'pogut competir ab la de la millor horta. ¿No veu, Sr. Miquel, aquestas taronjas com encara hi quedan las senyals de la negror produhida per dits animals? La fortuna que 'ls hi tinch la proa girada y las vaig á atacar al abordatje. Cremaré las bardissas. remouré tots els mots y allí ahont ne vegi una, allí estaré jo per exterminarla, confiant en que, ajudant Deu, lograré llimpiar per aquest medi los taronjers. ¿Qué hi diu, Sr. Miquel, ab aquest sistema?

Sr. Miquel. — Si es que vol llimpia 'ls taronjers de formigas, molt ben pensat; pero si 'l seu objecte es traure la *negror* de dits arbres, no hu sé veurer tan útil com vosté vol suposar.

Sr. Anton.—Sempre he sentit á dir, y ab aquesta convicció estich de que, la *negror* dels taronjers es produhida per las formigas.

Sr. Miquel.—Dispensim que li digui que vosté está ab una preocupació. May absolutament pot atribuirse á las formigas lo gérmen d' una generació que jamay ha tingut el punt de contacte que 's necessita ab las tals, tota vegada que la dita *negror* es efecte d' un insecte que 's coneix ab lo nom vulgar de *pugó* ó *pungó* y que pertany, segons los zoológichs, al género dels insectes *hemipteros* de la familia dels *afidios*, quals especies s' alimentan de la savia d' una infinitat de vejetals, la cual xupan, en las arrels y tronch, y hasta en las mateixas fullas y fruyt, com sucseheix en lo taronjer, vivint moltras vegadas en lo exterior de las fullas en cual punt ocasionan escrescencias plenas d' un licor assucrat y abundant, constituhint una especie de malaltía. Tenen aqueixos insectes la particularitat que viuhén associats y se multiplican

prodigiosament bastant cinch generacions produhidas per una sola mare per engendrar uns 600.000,000 de sers. Lo mes digne de menció d' aquets animals es el modo d' efectuarse la reproducció, puig la cópula no sols fecunda á la femella que la disfruta sino també als seus fills esdevenidors quedan fecundats. De consegüent si vosté s' ha proposat traure la *negror* parteixi d' aquest principi no olvidantse qu' á la entrada de primavera es la época mes oportuna, tota vegada qu' es quant dit *pungó* se reproduceix.

Sr. Anton.— Li agraeixo la advertencia y me proposo posarho en práctica quant siguia temps oportú; no obstant, se m' ocorreix un dupte ¿com es que no sent las formigas las autoras de la *negror*, tinch observat qu' en tots los taronjers qu' hi ha *negror* hi han formigas?

Sr. Miquel.— Dos son las causas á que's pot atribuir la presencia de las tals en lo taronjer. La una es, perque tot arbre que está mes ó menos atropellat, sempre s' en apoderan las formigas, trasladanthi moltas vegadas hasta el germen del *pungó*, contribuhint, pero no mes que ab medis mecánichs, á la propagació del mateix, com ho podria ferho 'l vent: y l' altre perque tenint els arbres aquellas escrescencias assucradas van en busca del licor y residuos del *pungó* per chuparsels. D' aquesta manera s' explica á mon entendre lo seu dupte.

Com que ja habian tocat lo Pare nostre á las ánimas quant arribarem al poble ens despedirem, encarregantme per mon compte, de trasladar dita conversa al paper, per lo que pogués convenir als suscriptors del ART DEL PAGÉS.

Arenys de Mar Agost 1877.

JOSEPH M.ª VALETA.

DE LA CALAMITAT Ó PLAGA DE LA LLAGOSTA

Y DELS ESCARBATETS.

III.

Continuant lo que tenim dit en los números 9 y 12, y sent sempre constants defensors dels aucellets, y sentne d'aqueixos ne som de la agricultura, procurant tot quant puga conduhir al millor benefici d'ella, y per lo tant dels agricultors ó pagesos.

Donchs com tenim manifestat qu'els aucellets son los moscos de tots los bons agricultors, podem, sens cap classe de reparo, anyadirhi que 'ls aucells desempenyan un cárrech ó treball sols per una petita part de la sua manutenció ó sia del aliment qu'indispensablement necessitan per viurer, y tant es aixis, qu'anem á demostrarho prenent per terme de comparació ó exemplar aquells aucells que (no obstant de ser poch agradables á alguns pagesos) son molt bons companys dels agricultors; els aucells á que 'ns referim son aquells qu'en las nostras provincias catalanas coneixem ab los diferents noms de pardal, gorrió ó teulader; aqueixos aucells son molt treballadors y encar qu'alguns pagesos s'han cregut que menjan molt y treballan poch, los hi direm que si observanbé y contan un poch veurán palpablement qu'es al revés de lo que pensan, donchs que gastan poch en comparació dels treballs ó serveys que prestan ó fan als pagesos com ho probarem al moment, y per lo tant anem al cas.

Molts son, y casi tothom ho sap perfectament, lo perjudici que causa á la agricultura la llagosta, escarbatets y altres insectes com també los molts y molts [sacrificis qu'están fent continuamente los pagesos pera esterminar, com tenim dit ja als insectes y en particular la llagosta que quant aqueixa s'apodera de un camp, terme, comarca y á vegadas de tota una provincia, resulta, com ho sabem, que sa major part dels fruyts, si no son tots, poden donarse com á perduts, quedant los pobres pagesos arruinats per haber perdut la cullita del any, y per lo tant, 'ls treballs y las angunias sufridas durant tot un any, y per lo mateix arruinats y posats á la mes espantosa miseria, y tot aixó

podria evitarse protegint als aucellets, cuidant d'ells y fent tot lo posible pera augmentar el número d'aqueixos ajudant las suas crias, y del mateix modo procurant la conservació d'ells, resultant d'aquí que com mes aucells hi haja, será menos el número d'insectes, y per lo tant, mes abundants y millors las cullitas.

Per probar una sola part del treball que fa 'l pardal, ens referirem solament á la llagosta que devora á part dels molts altres insectes que també destrueix á mes dels que dihem.

El pardal fá perdre, per terme mitj, 12 insectes cada dia (cosa que podria probarse, pero que creyém innecessari fer la descripció historico-orgánica dels insectes) resultant que ab 30 dias ó sia cada mes, un pardal fá desapareixer 360 llagostas, sent aqueixa la part de treball que fá cada un dels dits aucellets seria may parar ni descansar cumplint exactament la sua misió de ser útil y servir als pagesos ó agricultors.

El mateix pardal gasta ó menja, també per terme mitj, 12 grans de blat ó forment cada dia, ó sian 360 grans ab 30 dias que seria com que diguessem cada mes; donchs ja tenim una part del treball diari d'un pardal y el grà que cada dia se menja dels pagesos, y segons els comptes ó càlculs qu'anem á fer ó resoldrer, veurém molt aproximadament quant guanya y quant gasta 'l dit pardal ó mosso dels agricultors.

Sabém que 'ls pagesos persegueixen la llagosta, y com no es masa fácil matarlas totas, resultarà que sempre 'n quedarà un regular número de vivas el que fixarém á 10.000, el cual pendrém per exemplar y darà lo següent: á cada una de los llagostas se li podrán fixar, per lo menos, 30 fills y tindrém que

10,000 × 30,	darán per resultat	300,000	al primer any.
300,000 × 30,	»	»	9.000,000 al segon any.
9.000,000 × 30,	»	»	270.000,000 al tercer any.
270.000,000 × 30,	»	»	810.000,000 al quart any.

Queda demostrat que deixant de perseguir las 10,000 llagostas per espay de quatre anys s'haurán multiplicat fins la grossa suma d'vuit cents deu millons de aquells insectes.

D'aqueix modo se demostra que pel medi qu'actualment se emplea per perseguir la llagosta no es el verdader per la sola rahó de que per molta que sia la persecució sempre se 'n esca-

pan y aquesta practicada pels homes no pot ser continua á menos de costar molts millons de pessetas y de tenir un gran número de personas empleadas per aquella cosa y que farian molta falta á la agricultura; per lo tant, per librarse de la plaga de la llagosta y altres insectes no hi ha mes que fomentar la cria dels aucells.

Torném á contar.

Deu mil pardals que cada un d' aqueixos devora cada dia 12 insectes durant los cinch mesos, que son, Abril, Maig, Juny, Juliol y Agost destruirán:

12 insectes \times 10,000 pardals 120,000; tenim que 10,000 pardals devorarán 120,000 insectes cada dia.

120,000 \times 30 dias, ó sia un mes, serán 3.600,000 insectes mensuals.

3.600,000 \times 5 mesos resultarán 18.000.000 d' insectes devorats.

Vist los cálculs y el medi que s' emplea per esterminar la llagosta, podém fins suposá que s' escapan. ó quedan vivas, de la persecució 600,000 que multiplicantho per 30, número de fills, no 'ns donará mes de 18 millons; número completament igual al que poden devorar 10.000 pardals ab cinch mesos.

Me sembla que alguns pagesos dirán: ¡Com ell no deu tenir que mantenirlos! Los aucells y en particular los pardals, se menjan lo blat ó forment. Es aixó una veritat. Donchs aném á veurer cuánt blat se poden menjar 10.000 pardals.

Pero avans dech dirvos alló de que: *no es tan fer lo lleó com lo pintan.*

(S' acabarà.)

APARATO CASER PER ESCORRER LAS MARES DEL VI

En lo núm. 14 donarem compte d' un aparato pera ferho en petit, y avuy ens toca parlar d' un altre per practicarho mes en gran, sens necessitat d' usar la prempsa.

Consisteix, si se'ns permet expressarho aixís, en dos

trossos d' escala, mes ó menos llarchs, units pel extrem ab una especie de frontisas, perque tingan joch segons convinga, en mitx dels quals s' hi posa 'l sach plé de mares. Tot l' aparato está sospés del sostre, d' una curriola per la qu' atravessa una corda 1 que sosté las brancas d' unas altras que passant per las currioletas en 3, estrenyan

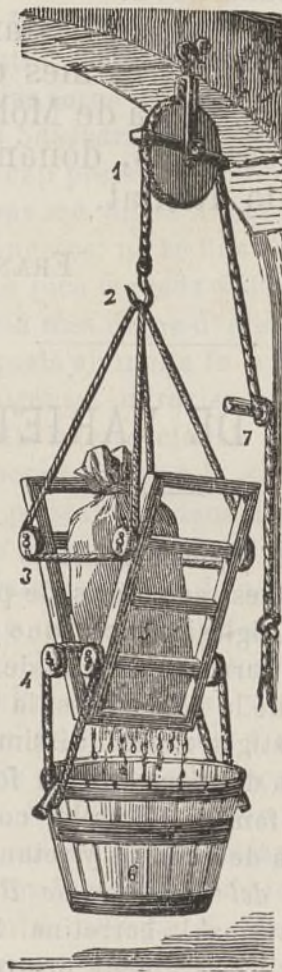

Fig. 25.

lo sach 5. En la part oposada hi han altres dos curriolas, quals cordas van á parar també en 2. Per aprofitar tot lo pes del aparato, té altres dos curriolas en-4 y las sevas respectives oposadas, quals cordas van á parar respectivament á las cornaleras d' una portadora que reb lo vi escorregut.

Tot l'aparató's sospent del sostre y 's lliga la corda en 7.

Com que lo pes total del aparató es gros, la presió's verifica bé y per aixó 'l recomanem als pagesos que 'l necessitin, ab la seguretad de que 'ls ha de donar utilitat y profit, una volta mes, cuan cualsevol pot construhirsel sense gran gasto y á casa seva.

Al mateix temps devém manifestar, que també es degut al enginy d' un de nostres mes coneguts pagesos del plá del Llobregat, lo Sr. Roca de Molins de Rey, de qui hem parlat ja altres ocasions, donant á coneixer altres aparatos casers de molta utilitat.

FRANCISCO X. TOBELLA.

SECCIÓ DE VARIETATS ⁽¹⁾

La Garriga.—L'aspecte d'aquesta població senyala bé sa antigüetat, veientse en moltes cases finestras góticas de primorós treball y portals de notable arquitectura. L'iglesia, encar que gran, es moderna y poch digna d'atenció; la fatxada barroca no deixa de presentar certa grandesa. Lo mes notable no obstan de la població es: la casa nomenada de Casellas, hont se conservan vestigis d'antiquíssimas construccions, no ben definidas: l'ermita ó iglesia del bon camí, a fora de la població, propia com l'anterior de la noble familia Rosselló, coneguda per ca 'N Terrés; y l'iglesia de la Doma, plena de quadros y retaules de molt valor.

Vista posterior y lateral del Monastir de Ripoll.—Ans de parlar d'aquesta gloria catalana, llevems' la barretina. Si per nostra vergonya ha sigut profanada y jau avuy bárbarament destruïda, alsant contra nosal-

(1) NOTA DE LA DIRECCIÓ. Extracte d'una resenya que presentá á la Associació catalanista de excursions científicas, lo Sr. D. Ramon Arabia y Solanas, membre de la mateixa, ab motiu de la que dit Senyor feu á Ripoll, passant per la Garriga, San Joan de las Abadessas y Santuari de Nuria. Fou llegida y aprobada en sessió del 11 del corrent Agost y habent demanat los honors de la publicació d'un tros d'ella, se 'ns autorisá per ferne l'us que creguessem mes convenient. Va acompanyada d'una munió de dibuixos de lo que mes li cridava l'atenció de passada.

tres terrible acusació, saludemla nosaltres, companys, ab humil y profundíssim respecte, y jurém solemnement trevallar per sa restauració y extendrer per tot Catalunya l' amor als nostres monuments y á nostras grandesas, que fassi impossibles d' aquí endevant semblants delictes de lesa patria.

Croquis del monastir de San Juan de las Abadesas. — Fou fet á caball y de passada; per aixó es mes dolent que lo qu' hauria sigut si l' hagués fet ab catxassa. Sols per no anarmen sens res lo vaig fer; se n' haurá de pendrer la bona voluntad. Bè es veritat que vaig visitar bastant detingudament l' iglesia y el claustro, mes aixó mateix m' impedí luego dedicar al dibuix algunas horas y las torná en minuts.

Pica d' aigua beneyta del Santuari de Nuria. — Altre recort de ma expedició á dit punt; que sens cap pretensió ofereixo á la Societat. Lo santuari es bastant antich y segons me digué 'l rector, hi havia pinturas *molt bonas* que cremaren los francesos: no sé fins á quin punt se pot creurer en sa autoritat artística. La pica copiada y dos superbas llantias de plata macissa es lo que 'm semblá mes digne d' atenció: despres hi ha allí una munió d' *ex-votos*, en els quals ab molta fe 's diuhen uns disbarats esgarrifosos, fins... que s' han alcansat miracles per *intersec-ció* de la Verge. ¡Deu ens lliure de semblants interseccions!

Lo que sento no haver pogut portar á la *Associació* es una collecció de vistas d' aquells hermosos paisatjes, plens de grandiositat, que's veuhen incessantment desde Ribas fins á Nuria. Alló es la Suissa catalana, pero ab carácter propi, que retrata per tot lo de nostra terra: una vejetació espléndida, fresca y somrient de saules, polls, albas y vernedas, prop del riu, lo turbulent é impetuós Fresser, qu' uneix la veu fonda de sa corrent al suau oreig del fullatje; altra mes severa y magestuosa de pins y abets en las regions superiors de las montanyas, y al cim de moltas d' ellas la neu puríssima d' irresistible encant. Las cascatas y saltants escumejan y barbolan per tots cantons; las áligas revolán á inmensa altura sobre d' ellas ó 's perdan al lluny del horizont detrás dels monts inmensos; la vista contempla ab esglay las rocas colossals inclinadas sobre l' abisme ó 'ls precipicis sens fondo qu' á cada pas s' obren sota 'ls peus del viatjer. A voltas, al girar 'l camí, 's veu vermellejar alguna barretina, que indica la presencia del home en mitj d' aquella aspre naturalesa; fora d' aixó, sols los ramats de bous que pasturan pels herbosos marges ó las cabras que per tot s' enfilan, son los qui rompan la soletat imponent d' aquellas regions. Ara en aquest temps s' ou també, dos vegadas al dia, lo trinch trinch dels collars dels matxos que puján provisions al santuari y mes de quatre colps las escopetadas d' algun atrevit cassador, que 'l ressó repeiteix portantlas de roca en roca fins que 's perdan en la distancia. Y tant com se va pujant, totas aquestas veus y tots aquestos sorolls que s' alsan

demes avall, se van esmortuint y confonent ab lo silenci, com si al acostarse al cel, la terra se sentís dominada de sant respecte. Pujats al cim del *Puigmal*, la vista s' esten per un horisont sens limits, qu' abraça gran part de la cordillera dels Pyreneus, y desde allí, entremitj de cel y terra, verdaderament no hi ha ningú per descregut que sia que no senti y palpi l' existencia de Deu. Si algun día aneu per allà, pujeu al *Puigmal* y 'm diréu si tinch rahó. (2)

NOTICIAS AGRÍCOLAS

NOTICIAS DE VARIOS PUNTS.—Segons diuhen de Cervera la cullita dels grans no bastará de molt pera satisfé 'ls gastos y treballs que s' han empleat en conreuharlos. Tot aixó, unit ab la sequia que mata 'ls vinyats y oliverars, dona una trista idea del pervenir d' aquells pagesos, que á mes d' haber quedat sens uns cuarto, no tenen mes remey que contribuir al pago de las crecudas contribucions impostas per satisfacer las cargas de la nació.

Iguals noticias ó parecudas tenim de varios punts, fins al estrem de qu' alguns molins han tingut forsosament de parar las moltas per falta complerta d' aigua. Nosaltres qu' últimament hem visitat varios punts de la costa de Llevant, hem esperimentat molts rechs qu' están aixuts y sense cap gota d' aigua, tenint noticias de las montanyas próximas, qu' en alguns punts han tingut que suspendre la pela dels suros per falta de sava en los arbres del bosch avesats á sufrir totas las intemperies, anyadint á tot aixó qu' hem vist regar hortas de taronjers á cop de portadoras ó sino s' haurian mort de sequetat. Si aixó succeheix molts anys seguits tindrem de variar 'l sistema de cultiu y la alimentació del bestiar, porque la falta d' aigües, ens privará dels forratxes d' estiu y dels sechs y pallas pel hivern, que van adquirint preus fabulosos, que no 'ns permetrant criarlo sens exposarnos á una pérdua segura.

LA EXPOSICIÓN DE «LA FLORESTAL».—La redacció de la *Revista hortícola* demana 'l concurs de tots los productes florestals pera celebrar un certá-

(2) ALTRE NOTA. No hem fet mes qu' apuntá 'l comensament dels capítols que conté la ressenya puig consta de 48 planas del present tamanyo, desitjant que una publicació d' altre índole pugan ocuparsen, sens desvirtuar en lo mes mínim l' importància d' aquest treball, ensemps digne de l' Associació que l' ha acullit, com del entussiasta que l' ha portat á cap.

INSTITÚT AGRÍCOLA CATALA DE SAN ISIDRO. La Directiva, pel desitj de proporcionar als Socis lo major número de ventatjas posible, ha acordat obrir sens remuneració alguna per ells en lo Laboratori químic que protegeix, *análisis aproximats* practicats per medi de procediments ó manipulacions rápidas y suficientes per un ensaig de primera necessitat.

Ho creyém d' utilitat imprescindible en molts casos y li doném la enhorabona per l' acert de tan bon acort.

MALALTÍA DE LAS ARRELS DEL TARONJER.—La setmana passada, una comissió del Institut agrícola catalá, aná á presenciari uns ensaigs per la curació de dita malaltía en la Granja experimental de Barcelona y en un altre punt pròxim.

Consisteix en descalsar 'l taronjer, aplicarli una especie de mesch, cubrirho ab terra, espolsanthi guano per damunt y després de tapat, regarho uns cuans dias.

L' autor creu ab lo bon escit y nosaltres qu' esperém los resultats pràctichs, donarém compte y rahó dels mateixos á son degut temps.

PÉRDUA IRREPARABLE.—Ho ha sigut la del nostre company en Ricart Poch y Cortés, qu' ha deixat un mon d' ilusions á la flor de la seva joventut y 'l dol á sa familia, quan aquesta podia esperar d' ell los fruyts de sa bondat y aquella 'ls de son may desmentit entussiasme per tot lo que á nostra terra 's referís.

La mort li deturá la carrera de sa vida per emportarsel d' entre nosaltres, á dos quarts d' onse de la nit del dijous de la setmana passada, quan apenas habia complert vint y un any.

L' *Associació de perits agrónomos* ha deixat de contar ab un dels mes fermes puntals; L' ART DEL PAGÉS no tèn ja una de las palancas mes fortas, per la propaganda entussiasista y desinteressada de las ideas que sustenta, y 'l *Renaixement agrícola* ha perdut un de sos mes decidits protectors per portarse á cap.

¡Si aixó basta ó no pera tributarli un recort de companyerisme en las columnas d' aquesta humil publicació, vosaltres ho direu!

BOTIGA DEL BANO

CARRER DEL

HOSPITAL, 19

BARCELONA

UNICH

DEPÓSIT

DE MISTOS DE CERILLA

DE LA AFAMADA FÁBRICA

«EL GLOBO» DE VALENCIA

que tan bon nom s' ha conquistat, tant per l' inmillorable classe de mistos com també per la gran quantitat que contenen las capsetas, y aixó fa, que surtin molt ventatjoses pels consumidors.

PAPER DE FUMAR de totas classes y marcas.

PAPER DE CREIXENS (herros)

Ab l' extracte d' aquesta higiénica planta, 's fábbrica un nou paper de fumar. Segons opinió de Mr. Guibour, confirmada per l' Academia; 'ls *creixens*, son lo mes eficás remey pera la conservació de la boca. Recomaném als fumadors aquet nou é higiénich paper, segurs de qu' al probarlo, trovarán sas bonas qualitats, servint aquestas del millor elogi qu' es pot fer del dit paper.

CALENDARIS de totas menas y molts altres géneros, á preus molt ventatjosos.

VENDA D' UNS TERRENOS

SITUATS EN STA. MARGARIDA DE MONTBUY

Una pesa de terra de regadiu nomenada Hort de baix, de cabuda: 8 áreas y 32 centiareas de 1.ª calitat.

Altre pesa de terra camda de 1.ª calitat nomenada Sort del Colom, de cabuda: dos mujadas.

Un altre pesa nomenada Ubaga de casa Vidal, d' extensió: 7 mujadas de bosch de 1.ª y 2.ª classe.

Nota: las dos pesas primeras están á mitja hora de Igualada, y 'l bosch á tres cuarts d' hora, ab la ventatja de poder carregar las fustas y llenyas al peu del bosch qu' hi ha carretera fins Igualada.

Tots aquets terrenos son sense cens de cap mena.

AVÍS ALS SUSCRIPTORS

Preguém á aquells que no hagin pagat l' import de la subscripció, fassin lo favor de remetrens lo seu valor en sellos de correu, si no 'ls es posible realisarho ab diners, en la Administració de L' ART DEL PAGÉS, Porta-Ferrissa, 18, baixos.